

Farní měsíčník

květen 2022 ● číslo 5 ● 27. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

PANNA MARIA – MATKA CÍRKVE A KAŽDÉHO Z NÁS

Prožíváme velikonoční radost, s kterou vstupujeme do mariánského měsíce května. Může být krásné vzpomínat na úchvatné chvíle májových pobožností, avšak důležité je žít v přítomnosti každý den tam, kam jsme posláni. Od Marie se můžeme učit, jak všechno přijímat z rukou Božích, i když všem událostem ve svém životě nerozuměla. Ona je tou, s níž církev bdí na modlitbách a očekává slíbený dar Ducha Svatého.

Maria od věčnosti předurčena za Matku Božího Syna, spolupracovala na díle spásy a stala se v řádu milosti naší Matkou. Proto je nám tak blízká a mnozí se k ní utíkáme. Vyzýváme ji jako přímělkyni, pomocnici a prostřednici. Svatý Bernard, opat, v jedné homilii říkal: „Každý kdo víš, že ve vlnobití tohoto světa se spíše zmitáme uprostřed bouří a větrů, než kráčíme po pevné zemi, nespouštěj oči z této zářící hvězdy, nechceš-li, aby tě bouře pohltila. Oprou-li se do tebe vichry pokušení, narážíš-li na skaliska soužení, k hvězdě se dívej, Marii vzývej! Jsi-li zmitán vlnami pýchy, ctižádosti nebo žárlivosti, k hvězdě se dívej, Marii vzývej! Jsi-li vyděšený velikostí svých hříchů, zmatený nečistým svědomím, vystrašený hrůzou před soudem, mysl na Marii. V nebezpečích, v úzkostech, v pochybnostech, na Marii mysl, Marii vzývej! Stále ji měj na rtech, stále ji měj v srdci. Chceš-li, aby se za tebe přimlouvala, buď pamětliv příkladu, který dala svým životem. Následuješ-li ji, nezboudíš, prosíš-li ji, neupadneš do zoufalství, myslíš-li na ni, nechybíš, drží-li tě, neklesneš, chrání-li tě, nemusíš se bát, vede-li tě, neunavíš se, je-li tobě milostivá, dojdeš k cíli.“

Požehnaný měsíc Panny Marie, Královny máje přeje o. Richard.

„Matko Boží, neslýcháno, že by někdo v těžkosti nadarmo se, svatá Panno, utíkal k tvé milosti. Ó Královno nebeská, celý svět to dosvědčuje, že kdo v tebe důvěřuje, Matku v tobě má: ty ho slyšíš a vyslyšíš ve své lásce přecíste ...“

(Kancionál 807)

DUCHOVNÍ SLOVO

KVĚTEN – MĚSÍC ZASVĚCENÝ PANNĚ MARIÍ

Vstoupili jsme do měsíce května, který je tradičně zasvěcen Panně Marii. Je příležitostí ke zintenzívnění zvláště modlitby na přímluvu Panny Marie, např. růžence.

Papež Jan Pavel II. nikdy nepochyboval, že přímluvě Matky Boží vděčí za záchranu života po atentátu, k němuž došlo v den svátku Panny Marie Fatimské 13. května 1981. Jedna z kulek, které měly Svatého otce zabít je v současné době v korunce zdobící sochu P. Marie Fatimské.

Na otázku, proč je Panně Marii zasvěcen právě květen, odpovídá otec Ermano Toniolo, mariolog: „Můžeme říct, že tato volba sahá do roku 1785, kdy byla publikována kniha *Mariin Měsíc* jezuitů Alfonsa Mozzarelliho. Maria vybrala si květen, protože je to měsíc květin, měsíc krásy. A čím jiným je Maria, ne-li nejkrásnějším květem celého stvoření? A zvláště v době, která je poznamenána mezinárodním napětím, je pro nás Panna Maria opěrným bodem, společenstvím lásky, vzorem intenzivní modlitby. Ona nás vede ke smíření, sjednocení světa v míru a povzbuzuje nás, abychom se zasadili za lepší budoucnost. Ona je naše naděje, ona nás neopustí.“

Rád menších bratří konventuálů

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – DUBEN 2022

Pokřtěni byli:

Liliana Dinka
Adam Josef Kříž
Leo Jan Liška
Václav Raška

Pohřbeni byli:

Jan Šenkeřík (87 let)
Stanislav Strýček (81 let)
Milan Hrabinec (86 let)
Emílie Bližňáková (84 let)
Václav Lysák (58 let)

Bylo:

- Křížové cesty
- Nikodémovy noci
- Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- Květná (pašijová) neděle
- Fatimská pobožnost
- Velikonoční tridium
- Chvály
- Neděle Božího milosrdenství

Křížová cesta

Křížová cesta v přírodě

Fatimská pobožnost

Bílá sobota

Modlitby u Božího Hrobu

Svěcení vody

Velikonoční neděle

Bude:

- 6. 5. Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- 13. 5. Fatimská pobožnost - mše sv. v 16. 00 hod.
- 14. 5. Duchovní obnova pro děti z třetích tříd (před 1. sv. přijímáním)
- 20. - 22. 5. Setkání mladých na Mariáňkách (Polsko)
- 21. 5. Chvály v 18. 00 hod.
- 26. 5. Slavnost Nanebevstoupení Páně
- 27. 5. začíná se modlit Novéna před Slavností seslání Ducha Svatého
- 28. 5. zpověď dětí 3. tříd (před 1. sv. přijímáním)
- 29. 5. První svaté přijímání - mše sv. v 9. 00 hod.
- 4. 6. Seslání Ducha Svatého – Vigilie v 19. 00 hod.

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE V BRUMOVĚ-BYLNICI

- 5. 5. Seminář **Zdravotní cvičení pro seniory** s fyzioterapeutkou Mgr. Hanou Filipovou v 9.30 hod. – omezená kapacita, prosíme o přihlášení předem na tel. 605 063 239.
- 10. 5. Mše svatá v denním stacionáři v 9.30 hod.
- 11. 5. Koncert ZUŠ Valašské Klobouky v 9. 00 hod.
- 18. 5. Pečeme housky v 9.30 hod.
- 25. 5. Společná hra BINGO v 9. 30 hod.
- 31. 5. Kácení máje s opékáním v 9.30 hod.

POUTNÍ ZÁJEZD NA SVATÝ HOSTÝN S DENNÍM STACIONÁŘEM

Kdy: 21. 6. 2022

Odjezd: v 7.00 hod. od obuvi Tarabus v Bylnici, další zastávky: u kulturáku, staré měšťanky a u MEZU

Cena: 270 Kč

Přihlášení: osobně v Denním stacionáři nebo na tel.: **605 063 239**

Bohoslovci Albert a Yaugen

PODĚKOVÁNÍ

Upřímně Pán Bůh zaplat' patří našemu rodákovi Pavlu Bačovi. Zavítal k nám z Anglie, aby navštívil a potěšil své blízké. Jsme vděční, že jsme díky tomu i my mohli být obdarováni jeho požehnáním, modlitbou, slovem, úsměvem... Milý o. Pavle, ať Vám Pán Bůh žehná ve Vaší službě, Panna Maria vyprošuje všechny potřebné milosti a anđěl strážný chrání každý Váš krok.

P. Pavel Bačo SJ byl tak hodný a napsal nám několik málo informací o sobě:

V roce 1992 jsem vstoupil k jezuitům. Po noviciátě (Kolín), studiu filosofie (Mnichov), pastorační praxi (Brno) a studiu teologie (Dublin) - celkem desetileté jezuitské formaci - jsem byl vysvěcen na kněze 6.4. 2002 na Sv. Hostýně. Poté jsem ještě dokončil postgraduál v teologii v Londýně. Od roku 2003 do roku 2011 jsem působil v Olomouci, nejdříve jako kaplan pro vysokoškoláky, pak od roku 2006 jako farář Akademické farnosti Olomouc. Od září 2011 do května 2012 jsem absolvoval poslední část jezuitské formace, tzv. terciát neboli třetí rok noviciátu, v Dublinu. V letech 2012 až 2016 jsem působil jako kaplan pro vysokoškoláky při jezuitském kostele v Brně. Od 2016 do 2020 jsem byl administrátorem farnosti sv. Štěpána a rektorem Duchovní správy u kostela sv. Ignáce v Praze. Od září 2020 jsem asistentem novicmistra v britském Birminghamu. Tamní noviciát je společným noviciátem pro jezuitské kandidáty z Velké Británie, Irsko, Holandska, severní Belgie, Česka a Slovenska.

Květná neděle - P. Pavel Bačo

ROZHOVOR

Na Květnou neděli se v našem kostele u oltáře objevily dvě nové tváře. Byli to bohoslovci z Kongregace kněží mariánů: bratr Albert Pypowski MIC a bratr Yaugen Melnik MIC. Byli tady, aby vypomohli našim kněžím ve Svatém týdnu a o Velikonocích. Bratru Yaugenovi jsme položili několik otázek.

1. Bratře Yaugeni, můžete nám říct, odkud pocházíte?

Jmenuji se Yaugen Melnik. Jsem v pátém ročníku mariánského semináře v Lublinu v Polsku. Pocházím z Běloruska, města Borisov, které leží asi 80 km od Minska, hlavního města Běloruska.

2. Byl jste vychováván v římskokatolické rodině?

Ano i ne. Můj otec je pravoslavného vyznání a matka římskokatolického. V naší rodině to nebyl problém, k žádným sporům nedocházelo. Například Vánoce nebo Velikonoce jsme slavili dvakrát. Můj otec nebyl proti tomu, abych byl pokřtěn v římskokatolickém kostele, abych chodil do kostela, ve kterém působili kněží mariáni.

3. Co vás motivovalo ke vstupu do Kongregace kněží mariánů?

Nejprve blahoslavení mučedníci z Rosice Antoni Leszczewicz a Jerzy Kaszyra. Jsou to mariáni, kteří během 2. světové války v únoru 1943 dobrovolně zůstali se zatčenými lidmi a vykonávali svou kněžskou službu. Němci domy vypálili a jejich obyvatele spolu s kněžími shromáždili v kostele. Tam kněží připravovali lidi na smrt tím, že je zpovídali a udělovali svátosti. Druhý den byli upáleni spolu s věřícími. V roce 1999 papež Jan Pavel II. vyzdvihl na oltář 108 mučedníků za víru z 2. světové války, mezi nimiž jsou i naši mariáni. Jejich příklad a oddanost smrti mě dojímaly a probouzely ve mně touhu být jako oni.

Za druhé příklad mariánů, kteří sloužili v mé farnosti v Borisově. Jejich otevřenost, laskavost, péče o věřící. Mariánský klášter v Borisově byl pro mladé lidi jako domov, kde jsme byli vždy vítáni. Za třetí jsem nevěděl nic o jiných kongregacích. Poznal jsem mariány a to mi stačilo. Dál jsem nepátral, ale byl jsem si jistý, že mě Bůh zve na mariánskou cestu.

4. Co vás ještě čeká ve Vašem studiu na kněze?

Mám před sebou ještě rok studia. Musím napsat magisterskou práci, která bude závěrem mého studia. Letos 14. května mě čeká důležitá událost. Budu vysvěcen na jáhna, což je pro mě nová výzva a důležitý krok ke kněžství. Prosím vás o modlitbu.

5. Jak na vás působila naše farnost a co byste vzkázal farníkům?

Jsem vděčný Pánu, že jsem mohl tyto Velikonoce prožít společně s vámi. I když z jazykových důvodů jsem nemohl všemu rozumět a mluvit více s lidmi. Cítil jsem vaši laskavost a otevřenost. Váš kostel se mi také líbí. U příležitosti Velikonoc vám chci popřát vše nejlepší. Kéž náš Vzkříšený Pán naplní vaše srdce milostí víry, radostí a síly! Kristus vstal z mrtvých.

Děkujeme Vám za rozhovor. Jsme rádi, že jsme vás oba poznali, přijměte náš dík za vaši službu v naší farnosti. Kéž vám Pán Bůh ve vašem dalším životě žehná a Matka Boží ochraňuje.

POUTNICKÉ POLSKO – ČENSTOCHOVÁ

Tímto pojednáním o Čenstochovské pokračujeme už počtvrté v cyklu Poutnické Polsko.

Częstochowa - město s necelými 250 tis. obyvateli leží v jižním Polsku ve Slezském vojvodství. Ve městě se nachází kostel a klášter na Jasně Hoře se slavnou ikonou Panny Marie Čenstochovské (tzv. Černá Madona), který je jedním z nejvýznamnějších poutních míst Evropy. Z tohoto důvodu je Čenstochová uznávána jako hlavní duchovní město Polska a je světově proslulá. Komplex na Jasně Hoře je paulánským klášterem a zároveň i nejvýznamnějším poutním místem Polska. Význam Jasně Hory daleko přesahuje polské hranice. V klášterní bazilice Nalezení svatého Kříže a Nanebevzetí Panny Marie se v kapli Zázračného obrazu nachází slavná ikona Panny Marie Čenstochovské (Černá Madona je obraz na panelu z lipového dřeva o rozměrech 122x82 cm znázorňující Pannu Marii s Ježíškem, obraz se podobá byzantským ikonám), které řada věřících připisuje zázračné vlastnosti.

Mezi důležité stavby poutního areálu neodmyslitelně patří nejen Jasnohorská bazilika (jejíž současná podoba je ze 17. stol., a v interiéru je bohatě barokně vybavena a vyzdobena, a jejíž výška je 29 m, a délka 46 m), pyšníci se od r. 1906 titulem baziliky minor, ale i pokladnice (která vystavuje děkonné dary věřících a mezi různými exponáty uvidíte staré relikviáře, monstrance, kadidelnice, zlaté a stříbrné nádoby, medaile, růžence, domácí oltáře, vella, ornáty, prsteny, bižuterii, tapiserie ad.), večeřadlo, kruchta a kaple sv. Antonína. Celý klášter je obehnan hradbami, vévodí mu 106 metrů vysoká věž (která byla několikrát zničena a znovu postavena, a jejíž současná zvonice je z r. 1906, a také je v ní soustava 36 zvonů, které každou čtvrt hodinu hrají mariánskou melodii).

Čenstochová - bazilika

V kapli i bazilice je mnoho cenných darů od panovníků, hejtmánů, ale také mnoho děkonných darů od prostých lidí. Na opevněném pahorku jsou i další budovy kláštera. Je zde i Rytířský sál (který je ze 17. stol. a nachází se zde 9 obrazů znázorňující významné události z historie kláštera včetně nájezdu husitů v r. 1430 a švédského obléhání v r. 1655 a v rohu sálu najdeme přesnou kopii zázračného obrazu Černé Madony), Arzenál a muzeum dokumentující více než 600 let života kláštera (které vystavuje liturgické nádoby a oděvy, staré hudební nástroje, obrazy výjevů z klášterního života, portréty zakladatelů a představených a řadu votivních darů, včetně Nobelovy ceny za mír, kterou získal v r. 1983 Lech Wałęsa). Jasná Hora je bohatou pokladnicí uměleckých děl a dějin polského národa a kultury.

kaple Zázračného obrazu

Autorství ikony Panny Marie je podle tradice připisováno sv. Lukáši, který ji měl namalovat za života Panny Marie podle její skutečné podoby na desce stolu, který měla Svatá rodina ve svém domku v Nazaretu. Pravděpodobně se však jedná o byzantskou ikonu z raného středověku. Podle historických pramenů byla ve 12. stol. přivezena z Konstantinopole na Rus, kde se o sto let později octla v majetku haličského knížete Lva Daniloviče. Ten ji dal umístit v pravoslavném klášteře v Belzu. Tam se ikony počátkem 14. stol. zmocnili Poláci. Do Čenstochové byla ikona přivezena v r. 1384. Za počátek existence kláštera se považuje r. 1382, kdy sem kníže Władysław Opolczyk přivedl z Maďarska řád paulánů. Mniši dali hoře, na níž se usídlili, název Jasná Hora. V r. 1384 přivezli z Rusi ikonu Bohorodičky, která byla už v tehdejší

době obklopena zvláštním kultem. V r. 1430 byl obraz při dobývání kláštera poškozen. Tuto událost připomínají záseky na obličejí Panny Marie. Když se v r. 1655 Jasná Hora zázračně ubránila početnějším švédským vojskům v průběhu švédských válek (tzv. potopy), utvrdila národ v přesvědčení o posvátnosti obrazu i celého kláštera. V r. 1717 Krzysztof Szembek z pověření papeže Klementa XI. podobiznu Panny Marie korunoval.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Po roce zase nám přišla doba májová, a naše vděčnost může se projevit nová. Ty krásná Panno, Matko, Královno a Paní, vypros nám vždy Jeho požehnání. K Tobě svatá Matko dnes přicházíme, úctu Ti vzdáváme, o pomoc prosíme. Ať Kněžna máje, požehná naši zem, zažene války, pokoj a mír dá lidem všem.

V Tobě je Maria blaho a blízkost ráje, s Tebou nám přichází krása, líbeznost máje.

Ukazuj nám Maria k Bohu stále cestu, veď nás svojí ochranou k nebeskému městu.

Ať pěvci ve sboru zpěv lásky pěj, dnes i písně andělů s láskou Tobě zněj. Abychom s Pánem vždy stále mohli být, spolu v Boží radosti navždy budem žít.

JAK VZNIKLY MÁJOVÉ POBOŽNOSTI?

Kdo stál za zrodem májových pobožností?

Za skutečné inspirátory májových pobožností jsou díky svému dílu považováni tři jezuitští otcové: *Annibale Dionisi*, který pod pseudonymem Mariano Partenio roku 1725 publikoval v Parmě spis pod titulem «Mariánský měsíc neboli měsíc květen zasvěcený Panně Marii skrze ctnostné úkony, které se předkládají jejím pravým ctitelům». Novinkou tohoto textu je, že vnáší mariánskou úctu do každodenního prostoru,

tedy nikoli nutně do kostela, aby se tak, jak píše Dionisi, «ona místa posvětila a naše skutky napravily před nejčistšíma očima Nejsvětější Panny». Tento jezuita z veronského šlechtického rodu, který podle svědectví spolubratrů prožil život v trpělivosti, chudobě a laskavosti, také zavedl základní schéma mariánské pobožnosti.

Jeho pokračovatelem byl otec *Francesco Latomia*, který v polovině téhož století (roku 1758) zveřejnil v Palermu spis „Májový měsíc“, ve kterém předkládá meditace na mariánská témata.

Obdobné dílo pak o tři desetiletí později v Římě (1785) publikoval poslední z trojice jezuitů, o. *Alfonso Muzzarelli*. Jeho mariánský měsíc se završuje zasvěcením Panně Marii. V první polovině devatenáctého století se už májové pobožnosti konaly po celé Evropě. Papežové Pius VII., Řehoř XVI. a Pius IX. rozhodli, že je při nich možné získávat plnomocné odpustky. Také ve dvacátém století pak kněží a střediska náboženského života – farnosti, svatyně či poutní místa – spatřují v májových pobožnostech vhodnou příležitost ke kázání a řeholní formaci. Rovněž papežské magisterium v různých dokumentech uznalo důležitost mariánské zbožnosti pro celou katolickou církev.

mariologo Antonio Grasso

NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ

Co znamená to, že Ježíš sedí po pravici Otcově, jak si to máme představovat? Symbolika tohoto sdělení: Místo po pravici je nejčestnější, nejvýraznější a jedinečné. A to je pro člověka velice důležité: Jeden z nás je proměněn a je u Boha Otce. V Janově evangeliu Ježíš říká: „Jdu, abych vám připravil místo.“ Ježíš s námi tedy počítá. Jestliže k němu patříme, připravuje toto místo i nám! Vždyť přece máme své občanství v nebesích, odkud očekáváme Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy...“ (Flp 3,20-21). My máme svou vlast v nebi, v bezprostřední blízkosti Boží, protože jsme Kristovými bratry a sestrami. Apoštol Pavel říká, že Kristus je hlava a my jsme údy jeho těla. My jako církev ke Kristu tedy neoddelitelně patříme.

Žijeme v Kristu, který je v nebi

Jako Ježíš vystoupil na nebesa a přece se od nás nevzdálil, tak i my jsme s ním již v nebi, ačkoliv se s naším tělem ještě nestalo, co máme slíbeno. On je již vyvýšen nad nebesa, a přece v nás na zemi trpí každou bolestí, kterou jako jeho údy zakoušíme. Sám

to dosvědčil, když shůry volal: „Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?!“, anebo když řekl: „Měl jsem hlad a dali jste mi najíst.“ On, ač je tam, je také s námi a my, třebaže jsme zde, jsme také s ním. On neopustil nebe, když k nám odtamtud sestoupil a stejně neopustil ani žádného z nás, když znovu vstoupil na nebesa. Poněvadž on je naše hlava a my jsme jeho tělo. On, jako Syn Boží, se stal jedním z nás a my jsme se stali skrze něho dětmi Božími. Vždyť apoštol Pavel říká: „Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla, ač je jich mnoho, jsou jedno tělo, tak je to i s Kristem“. (Srv. 1Kor 12,12) *Kristus, ačkoliv odešel k Otci, zůstává stále mezi námi v církvi, která je zde jako zamířené a současně zářivé znamení nové Kristovy přítomnosti.*

Já jsem s vámi až do konce

Osud našeho světa není s konečnou platností ponechán v rukou žádných armád, ani vládců, ani žádné slepé náhody nebo zákonitosti, ale je v rukách dobrého Otce a Ježíše Krista - Pána nade vším, který před svým nanebevstoupením řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“. (Mt 28,18.20) *Všemohoucí, věčný Bože, pozvedej naše myšlenky a tužby k nebi, kam nás tvůj Syn předešel jako první z lidí.*

Převzato z internetu

K SVÁTKU MAMINEK

PODĚKOVÁNÍ MAMINCE

Ať skončí na světě všechn zmatek, když je dneska ten Den matek.

Maminko, Ty si zasloužíš každý kousek lásky, který Ti dáváme, vždyť kvůli nám máš vrásky...

Za všechno Ti moc děkujeme.

Nádherný Den matek.

DNE NAROZENÍ

Hříště. Dvě holčičky se houpají na houpačce a poklidně si povídají.

„Dlouho nebyla žádná oslava,“ říká jedna zamyšleně. „To je škoda!“

„To mi nevadí,“ říká druhá.

„Nemáš ráda oslavy?“

„Miluji! A moc! Mám jich hodně, každý den je svátek!“

„To nemůže být!“

„Ale může. My oslavujeme Dne narození.“

„Chtěla jsi říct Den narození.“

„Narozeniny oslavujeme také, ale jen zřídka, pouze jednou ročně. Ale Dne narozeniny jsou každý den.“

Můj otec vymyslel tento svátek.“

„A jakpak ho slavíte?“

„Jednoduše! Táta mě a maminku ráno probudí, všichni běžíme do kuchyně, naplníme si do sklenic vodu a táta říká připitek: „Dnes se narodil skvělý den! Usmálo se na nás štěstí v tento krásný den! Na Nový den!“ Pijeme vodu, jíme med a zpíváme nějakou písničku.“

„A pokud se ukáže den špatným?“

„Tak to dříve bývalo. Ale jakmile jsme začali slavit tento svátek, téměř všechny dny jsou buď dobré, nebo velmi dobré. Velmi zřídka se děje něco ne moc dobrého.“

„Proč tedy ostatní lidé nemají takový svátek?“

„Táta řekl, že tento svátek má každý, ale ne každý si na něj vzpomene. Mnozí prostě na tento svátek zapoměli. Pokud chceš, přijď k nám v sobotu. Přespíš u nás a ráno s námi budeš slavit!“

Grigory Berkovič

Milé maminky, přejeme Vám a Vašim blízkým, ať Vás Pán naplňuje svou milostí v každém darovaném dni.

SVĚDECTVÍ

JAKÉ MÍSTO MÁ PANNA MARIE V ŽIVOTĚ JEDNÉ MAMINKY

Můj vztah k Panně Marii byl odmalicka poznamenán tím, že jsem v roce a půl přišla o matku a vychovávala mě kromě mého milovaného tatínka ještě náhradní máma (nová žena), která už měla svého syna. Byla jsem lehce k víře vedená, ale když jsem viděla obraz Panny Marie a v náručí jejího syna, vždy mi přišlo, že o mě nestojí. Proč by měla stát o mě, když má svého syna? Bůh byl pro mě celé dospívání dost abstraktní a vzdálený, Ježíš žil 2000 let zpátky a s ním i Maria. Po konverzi v dospělém věku, kdy mi Bůh dal ten obrovský

dar živé víry a velké lásky k Němu, jsem se postupem času učila mít opravdu ráda i Pannu Marii. To už mi šlo mnohem hůř, láska k ženě, matce, pro mě nebyla známá. A tak jsem dlouhou dobu vnímala Marii pouze s velkou úctou, jako mocnou královnou co činí spousty zázraků, tu, která umí pohnout sluncem (Sluneční zářak) ale mně, hříšné ženě nedostizitelnou. Paradoxně, už jsem měla s Pánem Ježíšem tak blízký a vřelý vztah, kdy mě mohl vést, ale v ty časy Panna Maria jako by „trůnila“ kdesi nad ním. Až když jsem jednoho dne v mysli rozjímala pod křížem a v představách se ocitla na Golgotě, stála jsem tam, rozhlížela se a vedle sebe uviděla Pannu Marii, chudinku tak zoufalou z umučení svého milovaného syna! A tam mi došlo, že je to prostá žena, která velmi miluje! Né nedostizná, obrovsky mocná a překrásná Paní (to také, ale v srdci jí cítím jinak). A tak jsem jí v modlitbě začala děkovat za to, že je tak hodná, že nás lidi má ráda, místo toho aby se na nás zlobila, že kvůli nám a našim hříchům je její milovaný syn zabíjen...za naše hříchy... Největší prohloubení života přímo s Pannou Marií nastalo při Pompejské nověné (po 54 dní se modlí 3 růžence). Dostala jsem se k ní tak, že jsem si myslela, že nemám při 4 dětech a vedení celé domácnosti čas ani na růženec denně (večerní chvály, Korunka k Božím milosrdenství i modlitby s dětmi jsem stíhala), a pak se mi do ruky dostala maličká brožurka vysvětlující pompejskou nověnu a já si říkala: Kdo může mít čas z „normálních“ lidí se denně modlit 3 růžence?! A nějak mi Pán Bůh dal nahlédnout, že veškerý čas je dar od něj a já si řekla: Bezva, ty jedno moje tělo co mi lžeš, že nemám čas. Nedám jeden růženec denně, ale rovnou tři. Pomodlím se Pompejskou nověnu! A tím začaly mé dny s Marií. Když na ně vzpomenu, jsou to opravdu dny s Matkou. Vybavuje se mi smích mého ročního synka, když jsem ho oblékala a on už po kolikáté za den slyšel další Zdravas a krásně šťastně se tomu smál. Jak jsem jednoho dne opravdu nic nestíhala a všechny 3 růžence musela přesunout až do pozdních večerních hodin, se ke mně přidal i manžel s tím, že mě v tom nenechá.... Cesty autem s dětmi na tance, skaut a ze skautu, kdy jsme dávali desátky. Dny, kdy sednout si s Marií bylo při svíčke snadné a lehké, ale i dny, kdy jsem byla uplakaná, nešťastná a cítila se tak sama. Normálně bych si nepamatovala 54 dní zpátky, ale tyto dny byly jiné a v mysli je mám, jako kdybych podstoupila výstup na Mount Everest. Klidné dny výstupu plné slunce, pohody a radosti z cesty připomínaly dny

klidného modlení. Dny absolutně vnitřně rozhozené byly jak táboření při výstupu a já měla pocit, že mi noční vichřice odnesla stan, přišla jsem o spacák, sníh mě co nejdřív zasype a zmrznu. Vztah s Pannou Marií dostal úplně jiný rozměr.

A svědectví o láskyplném vztahu Marie k nám? Jednoho dne mi v poledne vůbec nešel uspat ten roční chlapeček a já to svěřovala Pánu Ježíši. Říkala jsem mu, že ho přeci nebudu bít nebo na něj křičet. Tak co že s ním? A věděla jsem, že mi říká: Svěř to mojí matce, ta uspávat umí. Něco o tom vím. Tak jsem Panně Marii řekla: prosím, Matko, vím, že mě máš ráda a jsi matkou i mojí, tak mi prosím pomoz a nahraď babičku, uspi ho, já už nevím co dělat. Do minuty spinkal. A když jsem ho přišla do pokojíčku zkontrolovat, byl i vzorně přikrytý. Opravdu umí skvěle uspávat.

Pane Ježíši, děkuji Ti, že jsi nám dal svojí matku.

Panno Maria, děkujeme ti, že jsi nám dala svého syna.

Zuzana 29 let

Z HISTORIE

Rok 1982

Nový rok začal „Pastýřským listem“ našich ordinářů a v něm prosba: „S Božským Dítěm Máti rač nám požehnání dáti.“

1) Svěcení hromniček v neděli 31.1. se konalo zvláštním způsobem s ofěrou maminek se svíčkami, ale nerozžatými (místo nich byla rozžata jen jedna hromnička v presbytáři). Svíčky se těžko sháněly, ale letos ještě byly. 2) Májové pobožnosti byly 3x v týdnu a při nich se četlo „Františkánské poselství“ připomínající jubileum 700 roků od narození sv. Františka z Asisi. 3) Svatohostýnská pouť z farnosti se uskutečnila v neděli 9.5. s účastí: 1 autobus poutníků z Brumova a 2 autobusy z Bylnice. Pouť na Provodově měla 2 autobusy farníků (8. 8.). 4) I. sv. přijímání 3. roč. se konalo slavnostním způsobem v neděli 30.5. a bylo 83 prvokomunikantů. Zdařile fotografoval Ota Erban, fotoreportér ze Vsetína. 5) Podle obnovené liturgie se v kostele ve mši svaté zavádí obětní průvod s mešními dary (začátek 21. 6. 1982) 6) Ke kapliče sv. Anny jsme letos zase pro nepříznivé počasí neputovali. 7) 30. července začala a během roku byla provedena vnější a vnitřní oprava kaple sv. Jana Nep. ve Štěpáně. Zvenku i vnitřku omítnuta, vymalována, opatřena novou malou věžkou, opatřena zvonkem. Práce se konala brigádnicky (7 brigádníků

a 1 malíř), řídil ji obětavý brigádník Cyril Macků s Jar. Bližňákem. Náklad byl jen stavební materiál 4.190 Kč. 8) Stalo se letos v červenci. V prvním týdnu byly vyloupeny pokladničky, v druhém týdnu byli dva školáci při pokusu vloupání vyplašeni a s ďábelským smíchem, že nebyli chyceni, utekli. V třetím týdnu byl kostel znečištěn, bolestně o tom mluvit. Proto se i u nás bude kostel po mši sv. ve všední dny zavírat. 9) Patrocinium sv. Václava se slavilo v neděli 26. 9. K jeho počtě se sloužily obě mše sv., ranní s doprovodem dechové hudby, velká byla slavná. Při obou kázal novokněz P. Pavel Ambroz, kaplan z Valašských Klobouk. Odpoledne bylo děkovné Te Deum a svátostné požehnání.

V tomto roce si v našem kostele podalo ruku ke společnému životu 40 párů novomanželů, bylo pokřtěno 109 dětí a zemřelo 49 farníků. Zaopatřeno bylo 55 nemocných a starých osob. Podáno bylo 11.350 sv. přijímání. Kolem kostela se dokončila úprava litým asfaltem. Vrchní krycí vrstva v ceně 15.400,- Kč a pořídil se světelný ukazovatel číslic k mešním písním (asi 1.500 Kč).

SVATÍ

Sv. Žofie (15. 5.)

Sv. Žofie (z řeckého Sofia, což znamená „Moudrost“) zemřela mučednickou smrtí v Římě při poslední vlně pronásledování – za císaře Diokleciána roku 305. Legendy dodávají, že spolu s ní zemřely její dcery dvanáctiletá Fides, desetiletá Spes a devítiletá Caritas – (v překladu znamenají tato jména Víra, Naděje a Lásky).

Vychovávala je jako vdova celkem spokojeně sama až do doby, kdy byly prozrazeny zástupcem císaře Antiochem

a převedeny před císařský dvůr pro svou křesťanskou víru. Dívky i jejich matka odmítly přinést oběť bohyni Artemidě, čímž se odsoudily k mučení a smrti.

Od nejstarší po nejmladší je postupně týrali před zraky jejich matky. Ta je však povzbuzovala, aby nevzdávaly svou víru a její dcery všechno raději snášely, než aby se vzdaly. Nakonec po dlouhém procesu byly všem třem dcerám setnuty hlavy a jejich matce bylo dovoleno je pohřbit. Pak byla pravděpodobně zabita i ona.

V r. 846 byly na příkaz papeže Sergiuse II. přeneseny její ostatky do kostela sv. Martina di Monti v Římě a zde uloženy pod hlavní oltář. Žofie Římská je zobrazována s mečem a neckami, snad symbolika její smrti stětím, ale většinou ji můžeme spatřit s knihou a palmou.

K Žofii se lidé modlili, aby se přimluvila a ochránila plodiny před pozdními mrazy a také, aby podpořila růst osevu na polích.

Převzato z internetu

Z LITURGIE

1. 5. 2022 3. neděle velikonoční

„Ježíš vzal chléb a dal jim, stejně i rybu.“

1. čtení: Sk 5,27b-32.40b-41

2. čtení: Zj 5,11-14

Evangelium: Jan 21,1-19

Ježíš se znovu zjevil svým učedníkům, a to u Tiberiadského moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženeček, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: „Půjdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytili. Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš se jich zeptal: „Dítky, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli mu: „Nemáme.“ On jim řekl: „Hod'te síť na pravou stranu lodí, a najdete.“ Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb. Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „Pán je to!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty - byl totiž oblečen jen nalahko - a skočil do moře. Ostatní učedníci dojeli s lodí - nebyli od země daleko, jen tak asi dvě stě loket, a táhli síť s rybami. Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a vedle chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb, které jste právě chytili.“ Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich stořápadesát.

A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš je vyzval: „Pojďte sníst!“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil učedníkům po svém zmrtvýchvstání. Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mě více než tito?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé beránky.“ Podruhé se ho zeptal: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Odpověděl mu: „Ano; Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce.“ Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal: „Miluješ mě?“, a odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno - ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce. Amen, amen, pravím ti: Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce, a jiný tě přepásá a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech ho vyzval: „Následuj mě!“

Ozvěna slova:

Vzkříšeného Ježíše nikdo z apoštolů nepřivolával. Ježíš za nimi přicházel sám. On je tím, kdo začíná rozhovor, kdo dává radu, kdo přichází naproti. Pro mne zde vyvstává otázka: Jsem tím, kdo ho poslouchá, kdo vnímá jeho slovo a skutečně ho? Jsem tím, kdo ví, že jedině Ježíš je ten, kdo ví, co nejvíc potřebuji? Jsem tím, kdo věří, že jen Ježíš poradí lépe i tam, kde jsem přesvědčen, že všechno dobře znám a umím? Vždyť při rybolovu radil zkušeným rybářům - profesionálům. A radil jim něco, co žádný rybář nemohl udělat, totiž spustit síť ve dne a ne v noci. A ono stálo za to ho poslechnout. Nechme se tím povzbudit. Dělejme si starosti o to, jestli Ježíšovo poučování vůbec vnímáme a necháme si jím poradit. Televize ani internet ani noviny nám tato slova nesdělí, ale slova Písma a učení církve nám ho sdělují stále. Jde o to, chovat se opravdu jako učedník: tedy naslouchat a učit se. Naslouchat, učit se a dělat to, co říká Ježíš. Nevystačit si jen z vlastními zkušenostmi. Neprosazovat si jen svou, ale v první řadě se setkávat s Ježíšovým slovem, poslouchat ho pozorněji a častěji než zprávy, než jakékoliv senzace. Vždyť kdo jiný, než Ježíš nám ukáže skutečnou pravdu, ne tu falešnou, kterou nám nabízí svět. Vždyť kdo jiný, než Ježíš, který za nás zemřel, který nás tolik miluje. On má slova věčného života a to neplatilo jen kdysi, to platí dodnes.

BLAHOPŘÁNÍ

Milí oslavenci, až se probudíte v den, kdy máte narozeniny nebo jmeniny, ze srdce vám chceme přát obyčejné lidské přání: ruku, která v žalu pohladí, rozum, co v nouzi poradí, rodinu a přátele, kteří nikdy nezradí.

Fm

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže: Za víru mladých. Modleme se za mladé lidi, povoláné k plnosti života, aby v Marii nacházeli vzor naslouchání, hloubky rozlišování, odvahy víry a odhodlání ke službě.

Národní úmysl: Za dobrovolníky ve farnostech. Modleme se za všechny, kteří přispívají k životu farností, aby je Bůh posiloval a dával jim radost ze služby.

VTIPY

- „Pane řediteli, jdu si stěžovat, Novák z 9. B mi řekl, že vypadám jako stará kráva.“

- „Zasloužil by pár facek, už tolikrát jsem mu říkal, že nemá soudit lidi podle toho, jak vypadají.“

- Dva právníci šli na večeri. Poručili si každý kávu a vytáhli sendviče. Servírka příběhla a povídá: „Pánové, tady nesmíte konzumovat vlastní potraviny!“ Oba právníci se na sebe jen podívali, pokrčili rameny a vyměnili si sendviče.

- Maminka se ptá dcery: „Umyla jsi ten salát?“ Dcera odpovídá: „Jo, dokonce i mýdlem.“

MŠE SV. V SIDONII

- 7. 5. Za rodiče Varčkovy, Krahulcovy a Martiškovy
- 14. 5. Za Josefa Zúbka
- 21. 5. Za rodiče Emílii a Zdeňka Kosovy
- 28. 5. Za rodiče Papierníkovy a Chlebanovy

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC KVĚTEN 2022

1.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Bohumila Surého (30.výročí), + manželku Františku, + rodinu Novákovu, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + Josefa Strnku (nedožítých 80 let), + manželku Františku, rodiče z obou stran, + snachu a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
2.	PO	7.30	Za + rodiče Anežku a Františka Bartozelovy, + sourozence, + dcery Mařenku a Anežku, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
3.	ÚT	18.00	Poděkování Pánu Bohu za dožití 60 let života a ochranu Panny Marie do dalších let
4.	ST	18.00	Za + Josefa a Františku Šenkeříkovy, + Františka a Rozálii Jelínkovy, + děti, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
5.	ČT	18.00	Za + rodiče Josefa a Elenu Macháčovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
6.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné Za + rodiče Naňákovy, syna, dceru, zetě, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
8.	NE	7.30 9.00 10.30	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 75 let života, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za živé a + hasiče z Brumova - Bylnice a Sv. Štěpána Za farníky
9.	PO	7.30	Za + Vojtěcha Miklase, jeho + syna Vojtěcha a Boží požehnání pro živou rodinu Miklasovu, Strnadovu, Kysáčkovu a Fojtů
10.	ÚT	18.00	Za + Stanislava Lysáka, 2 + syny, vnuka, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
11.	ST	18.00	Za + Petra Šmotka, + rodinu Jedličkovu a Šmotkovu a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	ČT	18.00	Na poděkování za dožití 75 let života Jana, za + rodiče Miklasovy, Vašíčkovy a duše v očistci
13.	PÁ	16.00	Za + rodiče Dornákovy, dcery, zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	SO	7.30	Za + Josefa Lysáka, + rodiče Lysákovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Lysákovy, + děti, nemocné z rodiny a duše v očistci Za + rodiče Marii a Jarolíma Šuchmovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
16.	PO	7.30	Za + Jindřicha a Marii Loucké, jejich + sourozence, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
17.	ÚT	18.00	Za + Jiřinu a Stanislava Bařinkovy, + vnuka Vojtíška a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	ST	18.00	Za + rodiče Martu a Bohumila Miklasovy, zetě Miloslava a za živé děti s rodinami
19.	ČT	18.00	Za + Vladimíra Floreše, + Marii a Josefa Konečnickovy, + snachu Irenku, + rodinu Nesázalovu a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
20.	PÁ	18.00	Za + rodinu Lysáčkovu, Juřicovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	SO	7.30	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu, s prosbou o Boží požehnání
22.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Marii a Jana Kebískovy ze Sv.Štěpána a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Petru Sábovou, + babičku, 2 + dědečky, + Mariána Masaře a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
23.	PO	7.30	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 70 let paní Marie, dar zdraví a ochranu Panny Marie do dalších let
24.	ÚT	18.00	Za + Františka Pindáka, jeho + rodiče, za živou a + rodinu a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	ST	18.00	Za + rodiče Lysákovy, jejich + syna Josefa, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
26.	ČT	18.00	Za + Annu a Aloise Vaculíkovy, + syny Aloise a Stanislava, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
27.	PÁ	18.00	Za + rodinu Šenkeříkovu a Obadalovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	SO	7.30	Za + rodinu Terajovu a Pavlíkovu a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	NE	7.30 9.00 11.00	Za + Františka Gbelce, + rodiče Gbelcovy, Lysáčkovy, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za děti, které přistoupí k 1. svatému přijímání Za farníky
30.	PO	7.30	Za + rodiče Mackovy, + děti, + vnuka Františka, duše v očistci a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
31.	ÚT	18.00	Za + Oldřicha Škrabala, + bratra Milana (1. výročí), + rodiče z obou stran, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio, www.phmstudio.cz